

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Svátkové a soudkyň Mgr. Anny Vrdlovcové a Mgr. Halky Hovorkové ve věci

žalobce: **Ing. D. M.**, nar. dne xxx,
bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Miroslavem Němcem,
se sídlem Borská 588/13, 301 00 Plzeň

proti

žalované: **Generali Česká pojišťovna a.s.**, IČO: 452 72 956,
se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1
zastoupené advokátem JUDr. Robertem Němcem, LL.M.,
se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1

**o zaplacení částky 295 922 Kč s příslušenstvím,
k odvolání žalobce** proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 10.4.2025,
č.j. 27 C 4/2025-45,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se **ruší** a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl soud prvního stupně tak, že zcela zamítl žalobu o zaplacení částky 295 922 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 31.10.2024 do zaplacení (výrok I) a uložil žalobci zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 36 119 Kč (výrok II).
2. Takto soud prvního stupně rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal úhrady bezdůvodného obohacení s tvrzením, že mezi účastníky byly uzavřeny dvě smlouvy o investičním životním pojištění, a to DYNAMIK č. xxx dne 11.4.2003 (dále jen „smlouva 1“) a DIAMANT Zdravý život č. xxx dne 27.6.2013 (dále jen „smlouva 2“), které však žalobce považuje za neplatné pro neurčitost (žalobce nebyl seznámen s pojistně technickými zásadami) a přítomnost nepřiměřených smluvních ujednání; svou argumentaci v řízení podrobně rozvedl. S ohledem na neplatnost smluv pak žádal po žalované vypořádat vzájemná plnění. Konkrétně uvedl, že za období od 11.4.2003 do 22.11.2024 zaplatil na pojistnou smlouvu 1 celkem 386 000 Kč a žalovaná mu uhradila celkem 209 408 Kč (částky 155 245 Kč jako mimořádné výběry a částku 54 163 Kč jako odkupné), na pojistnou smlouvu 2 uhradil za období od 27.6.2013 do 3.12.2024 celkem 214 794 Kč a žalovaná mu uhradila 95 464 Kč (mimořádný výběr 87 614 Kč a odkupné 7 850 Kč). Žalovaná částka tak představuje rozdíl mezi plněními žalobce a žalované, přičemž žalobce žalovanou vyzval k vrácení bezdůvodného obohacení předžalobní výzvou z 23.10.2024.
3. Žalovaná nárok žalobce v řízení zcela odmítla a navrhla žalobu zamítnout. Předně uvedla, že obě smlouvy považuje za platné, neboť žalobce byl při jejich uzavření seznámen se všemi potřebnými dokumenty, vč. informace o nákladech a poplatcích, dále smlouvy neobsahují žádná zakázaná či zneužívající ujednání ve smyslu směrnice Rady 93/13/EHS. Žalovaná uvedla podrobnou argumentaci k obsahu každé pojistné smlouvy, vč. odkazů na judikaturu nejvyšších soudů, z níž

dovozuje, že závěr o neplatnosti smlouvy je mylný. Ve vztahu k pojistné smlouvě 2 žalovaná poukázala na to, že mezi ní a žalobcem byl dne 23.3.2022 uzavřen Dodatek k pojistné smlouvě, jímž byla pojistná smlouva 2 podřízena úpravě zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) dle § 3028 odst. 3 o.z. Závěrem pak žalovaná z procesní opatrnosti uplatnila námitku promlčení ve vztahu k oběma žalovaným nárokům, neboť je přesvědčena, že plnění poskytnutá žalobcem na pojistnou smlouvu 1 před 6.1.2023 jsou promlčena (s odkazem na uplynutí subjektivní promlčecí lhůty dle § 107 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dále jen „obč. zák.“), stejně tak jsou promlčena veškerá plnění poskytnutá žalobcem na pojistnou smlouvu 2 přede dnem 6.1.2022 (s odkazem na uplynutí subjektivní promlčecí doby dle § 629 odst. 1 o.z.). Žalovaná též uplatnila námitku započtení ve vztahu k oběma pojistným smlouvám, v níž započtla částky jí vyplacené žalobci oproti dosud nepromlčeným pohledávkám žalobce.

4. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku nejprve zrekapituloval obsah podané žaloby (bod 1) a vyjádření žalované (bod 2). Následně soud prvního stupně v bodě 3 po slovech „soud vzal za prokázaný skutkový stav věci, jež vyplynul z [citoval jednotlivé listiny, které byly přiloženy k žalobě a provedeny k důkazu]“ doslovně přepsal body IV a V žaloby. V bodě 4 soud prvního stupně uvedl, že zjistil, že z „dokladů o platbách“ žalobce na pojistnou smlouvu 1 uhradil 386 000 Kč a žalovaná mu poskytla mimořádné výběry v částkách 148 900 a 6 345 Kč a dále odkupné v částce 54 163 Kč; rozdíl tak činí 176 592 Kč. Ohledně pojistné smlouvy 2 soud prvního stupně uvedl, že žalovaná žalobci vyplatila mimořádný výběr 87 614 Kč a odkupné 7 850 Kč a uzavřel, že „výše bezdůvodného obohacení z pojistné smlouvy 2 tak činí 119 330 Kč“. V bodě 5 pak soud prvního stupně uvádí skutková zjištění učiněná z předžalobní výzvy a reakce na ni. V bodě 6 se soud prvního stupně věnoval zjištěním stran doby uzavření a ukončení pojistných smluv a výplat ze strany žalované, v závěru bodu 6 soud přešel k opisování vyjádření žalované z 28.2.2025 (zde započal v odst. 9 vyjádření žalované).
5. Následně soud prvního stupně v bodech 7 až 33 rozsudek koncipoval již jen jako takřka doslovný opis vyjádření žalované z 28.2.2025, ačkoliv jednotlivé části uváděl např. slovy:
  - „*jak soud zjistil ze žalobních tvrzení ...*“ v úvodu bodu 8, po němž následují odstavce 11 – 15 vyjádření žalované,
  - „*soud postupoval se zřetelem ke konstantní judikatuře Nejvyššího soudu ...*“ v úvodu bodu 9, po němž následují odstavce 16 – 18 vyjádření žalované,
  - „*jak soud zjistil z výročních dopisů z let 2008 až 2016 ...*“ v návěti bodu 10 pokračující opisem odstavce 19 vyjádření žalované, přičemž po slovech „*soud má tudíž za to i se zřetelem ke ustálené judikatuře, že promlčecí lhůta pro vydání údajného bezdůvodného*“ vložil do textu opsaného z odstavce 20 znění všech poznámek pod čarou obsažených na č.l. 22, v nichž žalovaná uváděla odkazy na „soudem“ uváděnou konstantní judikaturu, následuje pak dokončení textu z odstavce 20 vyjádření žalované „*plyne již ode dne uzavření pojistné smlouvy 1...*“,
  - „*jak soud zjistil z rozsudku MS v Praze ...*“ v bodech 11 – 14 rozsudku, po nichž následují doslova opsané citace z rozhodovací praxe odvolacího soudu, které uvedla žalovaná v odstavcích 21 až 24 svého vyjádření.

Takto odvolací soud rozpoznal doslovně opsané části vyjádření žalované až po bod 33 rozsudku:

- bod 15 rozsudku odpovídá odstavci 25,
- bod 16 odpovídá odstavcům 28 a 29,
- bod 17 odpovídá odstavci 31,
- bod 18 odpovídá odstavci 32,
- bod 19 odpovídá odstavcům 35 až 37,

Shodu s prvopisem potvrzuje N.N.

- bod 20 odpovídá odstavcům 39 až 41, 43 až 46, a to po slovech „*soud dospěl po provedeném dokažování ke závěru*“,
  - bod 21 odpovídá textu odstavců 47 až 51,
  - bod 22 odpovídá odstavcům 54 až 57,
  - bod 23 odpovídá odstavci 59,
  - bod 24 odpovídá odstavcům 61 až 66,
  - bod 25 odpovídá odstavcům 68 až 71 a 78 až 82, včetně předposlední věty odstavce 82 „*žalovaná s tímto závěrem nesouhlasí, neboť žalobci byly tyto informace dostupné.*“,
  - bod 26 odpovídá odstavcům 83 a 84 vyjádření,
  - bod 27 odpovídá odstavci 84,
  - bod 28 odpovídá odstavcům 85 až 87,
  - bod 29 po slovech „*soud postupoval rovněž podle základního výkladového pravidlo ...*“ odpovídá bodům 88 až 99 vyjádření žalované, přičemž opisuje též slova „*žalovaná je proto přesvědčena, že neplatnost ...*“
  - bod 30 odpovídá odstavcům 104, 105, 107 až 109,
  - bod 31 odpovídá textu odstavců 110 a 111, přičemž při opisování odstavce 111 soud uvedl též „*pokud by se nadepsaný soud s touto argumentací žalované a ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu neztotožnil, pak žalovaná opakovaně zdůrazňuje, že žalobce byl způsobu nakládání s brazeným pojistným pravidelně informován po celou dobu trvání [následuje přepis všech poznámek pod čarou uvedených žalovanou na čl. 29 p.v. spisu] pojistného vztahu.*“
  - bod 32 odpovídá odstavci 112 vyjádření žalované.
6. Následně soud prvního stupně činí určité skutkové závěry v bodech 33 a 34 rozsudku stran informování žalobce o obsahu jednotlivých pojistných smluv a dále též o tom, že dle jeho mínění došlo k promlčení plnění uhrazených před 6.1.2022 dle § 629 odst. 1 o.z. (zřejmě tento závěr soud prvního stupně vztahuje pouze k pojistné smlouvě 2). Pokud jde o pojistnou smlouvu 1, tam soud prvního stupně „učinil“ závěr o promlčení zřejmě v bodě 18, který je však, jak uvedeno shora, pouhým přepisem vyjádření žalované.
  7. V bodě 36 pak soud prvního stupně uvádí právní úvahu, že obě pojistné smlouvy byly uzavřeny platně, neboť neobsahovaly neurčitá a zneužívající ujednání, proto žalované na úkor žalobce žádné bezdůvodné obohacení nevzniklo. Dále uvedl, že námitka promlčení vznesená žalovanou není v rozporu s dobrými mravy, přičemž nároky žalobce se promlčují v subjektivní promlčecí době. Nepromlčené nároky (aniž by soud kdekoliv v rozsudku uvedl jejich výši ve vztahu byť k jedné pojistné smlouvě) jsou dle jeho mínění plně pokryty nepromlčenými nároky žalované. Soud prvního stupně též uvedl, že žalobce sice namítal, že dodatek k pojistné smlouvě 2 nepodepsal, avšak nenavrhl k tomuto tvrzení žádný důkaz, soud tak dodatek hodnotil jako platný. Následně soud prvního stupně uzavřel, že nepromlčená plnění žalobce převyšují nepromlčená plnění poskytnutá žalobci žalovanou a tudíž nárok žalobce zcela zanikl započtením.
  8. Konečně soud prvního stupně rozhodl o nákladech řízení tak, že jejich plnou náhradu ve výši 36 119 Kč za celkem 3 úkony právní služby přiznal žalované.
  9. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal žalobce včasné a přípustné odvolání, v němž rozhodnutí vytýká jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek odůvodnění, nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu a nesprávné právní posouzení věci. Žalobce namítá, že se soud nevypořádal se zásadními argumenty, odůvodnění je zmatečné a obsahuje rozpory, například mezi závěrem o platnosti pojistných smluv a současným konstatováním promlčení nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Soud podle žalobce nekriticky převzal argumentaci žalované (upozornil

Shodu s prvopisem potvrzuje N.N.

na konkrétní pasáže, jež jsou doslovně opsané z jejího vyjádření), ignoroval námitky žalobce a neodůvodnil, proč se přiklonil k jejím tvrzením. Dále žalobce vytýká, že soud nesprávně posoudil otázku pravosti dodatku k pojistné smlouvě 2, jíž žalobce zpochybnil, avšak soud prvního stupně bez důkazů uznal pravost dodatku, ačkoliv břemeno důkazní tížilo žalovanou. Nesprávně byl dle žalobce též zjištěn skutkový stav ohledně platnosti obou pojistných smluv, neboť žalobce nebyl seznámen s výší nákladů a poplatků, což podle judikatury představuje zneužívající ujednání způsobující neplatnost smlouvy. Žalobce rovněž namítá nesprávné určení počátku běhu subjektivní promlčecí doby, které soud založil na hypotetické vědomosti žalobce, a to v rozporu s nálezy Ústavního soudu a judikaturou Nejvyššího soudu. Soud se nezabýval ani souladem námitky promlčení s dobrými mravy, ignoroval povinnost zkoumat zneužívající povahu smluvních ujednání dle Směrnice 93/13/EHS a judikatury SDEU, čímž porušil právo žalobce na ochranu spotřebitele. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje odvolacímu soudu, aby rozsudek změnil tak, že žalované uloží povinnost zaplatit žalobci částku 295 922 Kč s příslušenstvím, případně aby jej zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

10. Žalovaná s odvoláním žalobce nesouhlasí a považuje napadený rozsudek za správný. Tvrdí, že rozsudek není nepřezkoumatelný, protože soud prvního stupně jasně uvedl, že pojistné smlouvy byly platně uzavřeny a rozhodnutí založil na námitce promlčení, která byla vznesena řádně a v souladu s dobrými mravy. Žalovaná odmítá tvrzení o neuzavření dodatku k Pojistné smlouvě 2, protože žalobce tuto námitku nijak neprokázal, a zdůrazňuje, že dodatek obsahoval konkrétní částky všech rozhodných položek. Dále uvádí, že pojistné smlouvy byly uzavřeny v souladu s právními předpisy, žalobce byl seznámen s pojistnými podmínkami a neurčitost ujednání nelze směřovat s jejich nepřiměřeností ani dovozovat zneužívající povahu podle směrnice EU. Argumentace žalobce ohledně transparentnosti ujednání je podle žalované nesprávná a rozhodovací praxe SDEU není na věc přílehlavá. Žalovaná také nesouhlasí s námitkami k promlčení, protože soud prvního stupně správně zjistil počátek běhu subjektivní promlčecí lhůty a postupoval v souladu s judikaturou Ústavního i Nejvyššího soudu. Námitku rozporu s dobrými mravy žalovaná odmítá s odkazem na ustálenou judikaturu, podle níž takový rozpor nastává jen ve výjimečných případech, které zde nenastaly. Z uvedených důvodů žalovaná navrhuje odvolacímu soudu, aby napadený rozsudek potvrdil a přiznal žalované náhradu nákladů odvolacího řízení.
11. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení mu předcházející podle § 212 a § 212a o. s. ř., aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 1 písm. d) o. s. ř.] a dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky ani pro potvrzení ani pro změnu napadeného rozsudku.
12. Odvolací soud poukazuje na skutečnost, že rozsudek soudu prvního stupně je i přes svoji obsažnost nepřezkoumatelný a nesrozumitelný, čímž je založen odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř., neboť soud prvního stupně nedostal základním požadavkům kladeným na odůvodnění svého rozhodnutí obsaženým v ustanovení § 157 odst. 2 o. s. ř.
13. Podle ustanovení § 157 odst. 2 o.s.ř. není-li dále stanoveno jinak, soud v odůvodnění rozsudku uvede, čeho se žalobce (navrhovatel) domáhal a z jakých důvodů a jak se ve věci vyjádřil žalovaný (jiný účastník řízení), stručně a jasně vyloží, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce; *není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy*. Soud dbá o to, aby odůvodnění rozsudku bylo přesvědčivé. Odůvodnění uvedené v písemném vyhotovení rozsudku musí být v souladu s vyhlášeným odůvodněním.
14. Požadavek na přezkoumatelnost odůvodnění opakovaně zdůrazňuje Ústavní soud ve své rozhodovací činnosti, když konstantně uvádí, že „z odůvodnění soudního rozhodnutí musí

Shodu s prvopisem potvrzuje N.N.

vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Existence výrazných rozporů mezi provedenými důkazy a skutkovými zjištěními, extrémní nesoulad právních závěrů soudu se skutkovými zjištěními, stejně jako nenaplnění požadavku na přesvědčivé, racionální a logické odůvodnění soudního rozhodnutí, odpovídající kritériím daným ustanovením § 157 občanského soudního řádu, vede k ústavně nesouladnému rozhodnutí (viz např. nálezy ze dne 28. 2. 2012 sp. zn. IV. ÚS 2319/11, ze dne 6. 3. 1997 sp. zn. III. ÚS 271/96, ze dne 11. 2. 2004 sp. zn. Pl. ÚS 1/03, ze dne 21. 7. 2004 sp. zn. I. ÚS 639/03 nebo ze dne 7. 5. 2014 sp. zn. III. ÚS 1604/13). Součástí řádného odůvodnění soudního rozhodnutí je též vypořádání námitek uplatněných účastníky řízení, a to způsobem odpovídajícím míře jejich závažnosti. Pokud tomuto požadavku soudní rozhodnutí nedostojí, je jím založena jeho nepřezkoumatelnost, která rovněž vede k jeho protiústavnosti (viz nálezy ze dne 22. 8. 2013 sp. zn. III. ÚS 1464/13).

15. Jak plyne již jen ze shora rekapitulovaného obsahu a struktury napadeného rozsudku, soud prvního stupně zcela rezignoval na jakoukoliv ze svých povinností stran obsahu odůvodnění rozhodnutí. Neuvedl, jaká skutková zjištění z jednotlivých důkazů učinil, když pouze opsal náhled žalované na jednotlivé listiny. Byť se soud prvního stupně snažil navodit dojem, že (a popřípadě jaká) učinil skutková zjištění z jednotlivých listin, když v odůvodnění užíval slova „z pojistné smlouvy... zjistil“ (viz bod 5 shora), vzhledem ke zjištěnému doslovnému převzetí textu z vyjádření žalované soud prvního stupně zcela zpochybnil, že by v řízení provedl jakékoliv hodnocení důkazů a zjištění skutkového stavu. Odvolací soud v této souvislosti poznamenává, že soud prvního stupně vždy pouze příslušnou část odůvodnění uvodil označením listin(y), které jako důkaz pro své tvrzení (a skutkový závěr) označila žalovaná. Ze zvukového záznamu z ústního jednání odvolací soud sice zjistil, že soud prvního stupně provedl dokazování jednotlivými listinami, avšak, jak bylo řečeno, neučinil z nich žádná vlastní skutková zjištění, natož aby učinil souhrnný srozumitelný závěr o skutkovém stavu. Stejně tak soud prvního stupně neprovedl vlastní právní posouzení věci a nevypořádal se s argumentací žalobce, když pouze takřka doslovně převzal právní argumentaci žalované.
16. Nepřezkoumatelnost rozsudku zakládá vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 212a odst. 5 věta druhá o. s. ř.).
17. Soud prvního stupně pak také nepřihlédl k žalobcově tvrzení zpochybňujícímu pravost dodatku k pojistné smlouvě 2, když uzavřel, že žalobce neunesl břemeno důkazní k tomuto tvrzení. Odvolací soud v této souvislosti uvádí, že dodatek je třeba považovat za soukromou listinu ve smyslu § 565 o. z., podle něhož platí, že je na každém, kdo se dovolává soukromé listiny, aby dokázal její pravost a správnost (věta první). Citované ustanovení se promítá v procesní rovině do rozložení břemene tvrzení a důkazního mezi účastníky následovně: „pro posouzení soukromé listiny jako důkazního prostředku je významná její pravost a pravdivost. Je-li zpochybněna pravost soukromé listiny, nese důkazní břemeno o pravosti ten, kdo z této listiny vyvozuje sobě příznivé následky. Je-li toto důkazní břemeno uneseno, tj. je-li listina pravá, dokazuje, že jednající osoba projevila vůli v listině vyjádřenou a důkazní břemeno opaku, tedy popření pravdivosti listiny, nese ten, kdo pravdivost listiny popírá.“ (k tomu srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 12. 2023, sp. zn. 14 Cmo 114/2023, obdobně též usnesení Nejvyššího soudu z 24.5.2022, sp. zn. 24 Cdo 49/2022).
18. V projednávané věci soud prvního stupně, aniž by dostal poučovací povinnosti dle § 118a odst. 3 o.s.ř., dospěl k závěru, že břemeno důkazní stran pravosti dodatku k pojistné smlouvě 2 tíží žalobce. Tento závěr je však nesprávný, neboť to byla žalovaná, která z dodatku dovozuje určitost veškerých ujednání pojistné smlouvy 2 (a tedy i následný závěr o platnosti dané smlouvy) a též aplikaci právní

Shodu s prvopisem potvrzuje N.N.

úpravy obsažené v o. z. Břemeno důkazní stran pravosti listiny tak jednoznačně leží na žalované, která – pokud tak neučiní sama na základě právního názoru vyjádřeného odvolacím soudem – bude muset být soudem prvního stupně řádně poučena dle § 118a odst. 3 o.s.ř., aby označila důkazní návrhy k prokázání pravosti dané listiny.

19. Odvolací soud tak uzavírá, že byly naplněny odvolací důvody podle ustanovení § 205 odst. 2 písm. b) a c) o.s.ř. Odvolacímu soudu tak nezbylo než napadený rozsudek zrušit a vrátit soudu prvního stupně zpět k dalšímu řízení [§ 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř.].
20. V dalším řízení pak soud prvního stupně věc znovu posoudí, přičemž své úvahy zprostředkuje účastníkům tak, jak požaduje § 157 odst. 2 o.s.ř. Stručně a srozumitelně uvede, co zjistil z jednotlivých důkazů, příp. vysvětlí, které důkazy a z jakých důvodů neprovedl. Pokud jde o pojistnou smlouvu 2, zaměří se při dokazování též na zkoumání pravosti dodatku k této smlouvě, přičemž případně žalovanou poučí dle § 118a odst. 3 o.s.ř. (viz shora bod 18). Následně uvede závěr o skutkovém stavu pro každý žalobou uplatněný nárok, tj. ve vztahu ke každé pojistné smlouvě zvlášť.
21. V rámci právního posouzení uplatněných nároků nejprve soud prvního stupně posoudí, jakou právní úpravou se ten který nárok řídí. Ve vztahu k pojistné smlouvě 1 soud prvního stupně vyjde z tvrzení žalobce, že byla uzavřena dne 11.4.2003. Pokud pak toto tvrzení bude prokázáno, příp. bude mezi účastníky nesporným, nabízí se smlouvu posuzovat podle tehdy platných ustanovení obč. zák. K tomu odvolací soud zdůrazňuje, že se tedy jedná o právní úpravu obsaženou v obč. zák. před účinností zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a zároveň před přistoupením České republiky k Evropské unii, tedy v době, kdy směrnice Rady 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách nebyla součástí právního řádu ČR., resp. součástí právního řádu ČR byla pouze v míře, v jaké byla promítnuta do obč. zák., a to zákonem č. 367/2000 Sb. Ve vztahu k pojistné smlouvě 2 vyjde ze závěru o pravosti dodatku k této pojistné smlouvě, na jehož základě učiní závěr, zda se právní vztahy z této pojistné smlouvy řídí právní úpravou obsaženou v obč. zák. a zákoně o pojistné smlouvě nebo právní úpravou obsaženou v o. z.
22. Následně soud prvního stupně učiní závěr o platnosti té které pojistné smlouvy, který srozumitelně odůvodní.
23. Dospěje-li k závěru o neplatnosti jedné či obou pojistných smluv, bude se zabývat vznesenou námitkou promlčení ve vztahu k nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Předně – v závislosti na rozhodné právní úpravě – určí délku promlčecí lhůty (doby) a důkazně si za využití poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. vyjasní, jaké platby a v jaké výši by mohly podléhat promlčení. V této souvislosti odvolací soud uvádí, že se nelze spokojit s povšechnými závěry typu „nárok je tak z velké části promlčen“ (srov. bod 17 napadeného rozsudku); má-li dojít k vzájemnému vypořádání plnění mezi účastníky, je třeba stanovit přesný rozsah nepromlčeného plnění poskytnutého žalobcem a zároveň též rozsah plnění žalované. Soud prvního stupně neopomene zvážit též plynutí objektivní promlčecí doby, pokud by aplikoval promlčecí dobu subjektivní, pregnantně odůvodní, od jakého skutkového děje a časového okamžiku odvozuje počátek jejího běhu.
24. V novém rozhodnutí soud prvního stupně zohlední i náklady této fáze odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. k) o. s. ř.].

Praha 11. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje N.N.

JUDr. Alena Svátková v. r.
předsedkyně senátu
v.z. Mgr. Halka Hovorková

Shodu s prvopisem potvrzuje N.N.